



BRACTWO COMUNIONE E LIBERAZIONE

OCHRONA OSÓB MAŁOLETNICH I DOROSŁYCH BEZRADNYCH

WSTĘP

Pewność co do teraźniejszej obecności Chrystusa w naszym życiu, w Jego Kościele, tu i teraz, niezależnie od dramatycznego momentu historycznego i kulturowego, w którym jesteśmy powołani, umożliwia stawanie ze zdrowym realizmem i pokorną szczerością, a przede wszystkim bez lęku, nawet wobec okoliczności obciążonej bólem i wstydem z powodu nadużyć seksualnych członków wspólnoty kościelnej.

Straszliwa fala zła, która w ten skandal wciągnęła także wspólnoty chrześcijańskie, poważnie rani psychofizyczną integralność osób i zasiewa poważną wątpliwość co do wybranej przez Boga metody komunikowania się z człowiekiem. Zagrożona zatem jest sama zdolność przekazywania wiary, to znaczy owego „cennego dobra”, któremu wyważone normy prawa kanonicznego powinny być w stanie zapewnić odpowiednią „ochronę prawną” (por. BENEDYKT XVI, *Kościół i skandal związany z wykorzystywaniem seksualnym*, www.episkopat.pl).

Stąd też Bractwo Comunione e Liberazione powyższą troskę Ojca Świętego i całego Kościoła czyni swoją po to, by sytuacje, które zadały „głębokie rany cierpienia i niemocy, przede wszystkim u ofiar, ale także w ich rodzinach i całej wspólnotie, niezależnie od tego, czy są to osoby wierzące, czy też niewierzące, [...] nie tylko [...] się nie powtarzały, lecz także nie znajdowały miejsca na ukrywanie i utrwalanie” (FRANCISZEK, *List do Ludu Bożego*, 20 sierpnia 2018, www.vatican.va).

W tym celu i zgodnie ze szczegółowymi dyspozycjami otrzymanymi w tym zakresie od Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia, Bractwo przyjęło w odpowiednich organach, po trzyletnim okresie *ad experimentum* w latach 2020–2022, niniejszy Regulamin.

Charakteryzuje się on konieczną elastycznością, pozwalającą na działania formacyjne, prewencyjne i zapobiegawcze, dostosowany do różnych środowisk i różnorodnych okoliczności historyczno-kulturowych, w których członkowie Comunione e Liberazione są wezwani do przeżywania swojego chrześcijańskiego powołania. Równocześnie niniejsze dyspozycje z racji ich wartości pomocniczej, nie zastępując przepisów opracowywanych w różnych państwach, w których obecne jest Comunione e Liberazione, zgodnie z wymaganiami odpowiednich władz kościelnych, stanowią raczej punkt odniesienia dla porównania zgodności wyżej wymienionych dokumentów z własną fizjonomią doświadczenia i tożsamości Comunione e Liberazione, a także jako wsparcie dla mniejszych wspólnot nadal pozbawionych podobnych narzędzi.

W każdym razie, w pełnej zgodności z własną naturą stowarzyszenia powszechnego na prawie papieskim, i jako takie całkowicie pozbawione władzy jurysdykcyjnej, Bractwo, zgodnie z art. 3 własnego Statutu, nie zamierza wykraczać poza kompetencje dochodzeniowe i decyzyjne, przypisane następcom Apostołów, dokładnie określone w Motu Proprio *Vos estis lux mundi*, wydanym 25 marca 2023 roku (dalej: *Vos estis*).

Zamierza raczej zaoferować im maksymalną współpracę dzięki stałej formacji członków stowarzyszenia, prewencji na każdym poziomie życia wspólnotowego, bezzwłocznym zawiadamianiu w sprawie ewentualnego zgłoszenia nadużyć oraz zaoferowania pomocy i opieki tym, którzy z jakiegokolwiek tytułu byliby w nie zaangażowani.



W takiej perspektywie niniejszy Regulamin ma przyczynić się do realnej współpracy z odpowiednimi urzędami diecezjalnymi, międzydiecezjalnymi i krajowymi poszczególnych Konferencji Episkopatów, nie tylko w prowadzeniu dochodzeń, procedur decyzyjnych w poszczególnych przypadkach i kierowaniu ich do właściwych Dykasterii Kurii Rzymskiej, ale także dzięki włączaniu się w programy formacyjne i prewencyjne oraz programy uzdrawiania przygotowane w poszczególnych Kościołach partykularnych.

W pełnej świadomości konieczności „nieustannego i głębokiego nawrócenia serc, potwierdzonego konkretnymi i skutecznymi działaniami, które angażowałyby wszystkich w Kościele”, i jeszcze bardziej w pokornym przekonaniu, że „staje się to możliwe tylko dzięki łasce Ducha Świętego [...]”, ponieważ zawsze musimy pamiętać słowa Pana Jezusa, że «beze Mnie nic nie możecie uczynić» (FRANCISZEK, *Vos estis lux mundi*, Wstęp), ustala się, co następuje.

NATURA I ZAKRES ZASTOSOWANIA

ART. 1

Postanowienia regulacyjne przedstawione poniżej dotyczą wszystkich wiernych zaangażowanych w działalność wychowawczą i apostołską Comunione e Liberazione, w których przewiduje się udział lub w których faktycznie uczestniczą osoby małoletnie i osoby im równorzędne lub dorośli bezradni.

Osobie nieletniej równorzędna jest osoba, która zwyczaj w sposób niedoskonały posługuje się rozumem.

Dorośłym bezradnym jest każda osoba znajdująca się w stanie niepełnosprawności, ułomności fizycznej lub umysłowej albo pozbawiona wolności osobistej, co w rzeczywistości, nawet sporadycznie, ogranicza jej zdolność zrozumienia lub woli, a w każdym razie przeciwstawienia się przestępstwu.

Celem niniejszego Regulaminu jest ochrona godności ludzkiej i chrzcielnej wszystkich uczestników wyżej wymienionych działań, zwłaszcza tych najmniejszych i najsłabszych, za pomocą szkoleń formacyjnych w zakresie ochrony przed wykorzystywaniem seksualnym, szczegółowych sposobów zgłaszania ewentualnych niewłaściwych zachowań i projektów dotyczących wsparcia w opiece nad osobami, które doznały przemocy w obszarach, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego artykułu.

ART. 2

Niniejszy Regulamin dotyczy zachowań przewidzianych w art. 1 § 1 lit. a) i b) *Vos estis*, obejmujących podmioty, o których mowa w tym samym artykule w związku z kan. 1398 § 2 CJC¹.

¹ Art. 1 § 1 lit. a) i b) *Vos Estis* stanowi: „Niniejsze przepisy stosuje się w przypadku zawiadomień odnoszących się do duchownych lub członków instytutów życia konsekrowanego czy stowarzyszeń życia apostołskiego oraz moderatorów międzynarodowych stowarzyszeń wiernych uznanych lub erygowanych przez Stolicę Apostolską polegających na:

a) * przestępstwie przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu popełnionym z użyciem przemocy lub groźby, czy też nadużyciem władzy, lub zmuszając kogoś do wykonania lub poddania się czynnościom seksualnym;

** przestępstwie przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu popełnionym z osobą małoletnią lub z osobą, która trwale jest niezdolna posługiwać się rozumem lub z dorosłym bezradnym;

*** niemoralnym nabywaniu, przechowywaniu, prezentowaniu lub rozpowszechnianiu, w jakikolwiek sposób i za pomocą jakichkolwiek środków, treści pornograficznych z udziałem małoletnich lub z osobami, które trwale są niezdolne posługiwać się rozumem;



W kwestii definicji osoby małoletniej, dorosłego bezradnego i pornografii dziecięcej odsyłamy do art. 1 § 2 *Vos estis*.

ART. 3

W każdym wypadku Comunione e Liberazione zdecydowanie potępia zachowania, zwane odtąd „zachowaniami niewłaściwymi”, sprzeczne z przedstawionymi w art. 16.

ART. 4

Działania wychowawcze wobec dzieci uczęszczających do gimnazjum (albo odpowiadającej mu szkoły za granicą) obejmują:

a) Dni związane z rozpoczęciem i zakończeniem roku szkolnego: chodzi o jednodniowe wyjazdy organizowane przez dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych, charakteryzujące się propozycją chrześcijańskiej przyjaźni odpowiedniej do wieku, która zazwyczaj przewiduje zabawy na świeżym powietrzu, wizyty w miejscach znaczących dla historii i związanych z pięknem oraz uczestnictwo we Mszy Świętej.

b) Okresowe spotkania, odbywające się z różną częstotliwością (od cotygodniowych do comiesięcznych), prowadzone przez dorosłych, o których mowa w punkcie a): chodzi o momenty wypoczynkowe poświęcone zabawie i dialogowi, poprzez które pielęgnuje się codzienną zażyłość z Jezusem.

c) Przyrzeczenie: dwudniowy wyjazd, odbywający się raz w roku, zazwyczaj do jakiegoś znaczącego dla chrześcijaństwa miejsca, łatwo dostępnego dla grup z rozmaitych miejscowości, podczas którego składane jest lub odnawiane przyrzeczenie wierności przyjaźni z Jezusem, pod przewodnictwem i opieką Świętego lub Świętej, wybranych przez każdego uczestnika.

d) Wakacje letnie: kilkudniowy pobyt, w miarę możliwości w górskiej miejscowości, w obiektach wyposażonych w pokoje i toalety, które zapewniają maksymalną dyskrecję w zakresie intymności każdego, z uwzględnieniem różnicy płci i wieku. Chodzi o uprzywilejowane chwile wspólnego spędzenia wolnego czasu, wypełnione zabawami, śpiewami, wycieczkami, znaczącymi świadectwami życia chrześcijańskiego, wspólną modlitwą, pod odpowiedzialnym przewodnictwem dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych.

e) Wszelkie inne działania wychowawcze i wypoczynkowe pod odpowiedzialnym przewodnictwem dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych.

**** rekrutowaniu lub nakłanianiu osoby małoletniej lub osoby, która trwale jest niezdolna posługiwać się rozumem lub dorosłego bezradnego do pokazywania się w celach pornograficznych lub do udziału w prezentacjach pornograficznych rzeczywistych lub symulowanych;

b) czynach dokonanych przez podmioty, o których mowa w art. 6, polegających na działaniach lub zaniechaniach, mających na celu zakłócanie lub uniknięcie dochodzeń cywilnych lub kanonicznych, administracyjnych lub karnych, przeciwko jednemu z podmiotów, o których mowa w poprzednim § 1 w związku z przestępstwami, o których mowa w punkcie a) niniejszego paragrafu”.

Kan. 1398 § 2 CJC stanowi: „Członek instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego albo jakkolwiek wierzący cieszący się godnością lub pełniący urząd lub funkcję w Kościele, jeżeli popełnia przestępstwo, o którym mowa w § 1 lub w kan. 1395 § 3, podlega karze zgodnie z kan. 1336 §§ 2-4 CJC, z dodatkiem innych kar zależnych od wagi przestępstwa”.



ART. 5

Uczniowie szkół średnich (i odpowiadających im szkół za granicą) mają możliwość uczestniczenia w drodze wychowawczej Gioventù Studentesca [Młodzieży Szkolnej] („GS”), na którą składają się następujące propozycje:

a) Dni związane z rozpoczęciem i zakończeniem roku szkolnego, charakteryzujące się współdzieleniem momentów wypoczynkowych i dialogu, zakończone udziałem we Mszy Świętej.

b) Okresowe spotkania, odbywające się z różną częstotliwością (od cotygodniowych do comiesięcznych), zwane „promieniami” i prowadzone przez dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych. Chodzi o momenty o charakterze spotkania, rozpoczynane śpiewem i kończone wspólną modlitwą, poświęcone weryfikacji ścisłego związku chrześcijańskiego spotkania z wymogami życia codziennego, odbywające się w środowisku szkolnym, rodzinnym i przyjacielskim, w których dokonuje się ludzki i chrześcijański wzrost młodzieży.

c) Triduum Paschalne: rekolekcje, obejmujące kulminacyjne dni roku liturgicznego, od Wielkiego Czwartku do Wielkiej Soboty, w których młodzież w towarzystwie dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych, pod przewodnictwem wyznaczonego kapłana, uczestniczy w rozważaniu męki, śmierci i zmartwychwstania Pana, przygotowanym przez wyznaczonego kapłana, w celebracji Mszy Świętej Ostatniej Wieczery i Drogi Krzyżowej, podejmuje osobiste i wspólnotowe milczenie oraz dzieli się podczas wspólnego spotkania tym, czego doświadczyła w całym geście.

d) Ferie zimowe/wakacje letnie: kilkudniowy pobyt, w miarę możliwości w górskiej miejscowości, w obiektach wyposażonych w pokoje i toalety, które zapewniają maksymalną dyskrecję w zakresie intymności każdego, z uwzględnieniem różnicy płci i wieku. Są to uprzywilejowane chwile wspólnego spędzania wolnego czasu, charakteryzujące się zabawami, śpiewem, wycieczkami, znaczącymi świadectwami życia chrześcijańskiego, wspólną modlitwą, pod odpowiedzialnym przewodnictwem dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych.

e) Działalność charytatywna: systematyczny gest wychowujący do miłości miłosiernej, pod kierunkiem dorosłych odpowiedzialnych, o których mowa w art. 11 i następnych; polega on na systematycznym poświęcaniu wolnego czasu, bez zaniedbywania nauki i bez uszczerbku dla relacji w rodzinie, by współdzielić sytuacje potrzeb i ubóstwa pojawiające się w różnych miejscach, w których obecna jest rzeczywistość GS.

f) Wszelkie inne działania wychowawcze i wypoczynkowe pod odpowiedzialnym przewodnictwem dorosłych, o których mowa w art. 11 i następnych.

ART. 6

Wychowawczą drogę osób dorosłych z Comunione e Liberazione wyznaczają następujące wspólne momenty:

a) Szkoła Wspólnoty: katecheza oparta na tekstach ks. Giussaniego jako główne narzędzie wychowawcze Ruchu w zakresie rozwoju świadomości i afektywności doświadczenia spotkania z charyzmatem. Polega ona na cotygodniowym/dwutygodniowym spotykaniu się osób w dowolnie utworzonych grupach, zazwyczaj w miejscu pracy lub zamieszkania.



- b) Dzień Inauguracji Roku: spotkanie, na które składa się lekcja, będąca wprowadzeniem w wędrówkę roku pracy oraz udział we Mszy Świętej.
- c) Rekolekcje: trzy dni skupienia poświęcone wspólnej modlitwie w oparciu o liturgię godzin; słuchaniu rozważań proponowanych przez przewodniczącego Bractwa lub wyznaczonego przez niego kapłana; uczestnictwu w codziennej Mszy Świętej; milczeniu osobistemu i wspólnotowemu; dzieleniu się pytaniami i doświadczeniami zrodzonymi z uczestnictwa w tym geście.
- d) Ferie zimowe/wakacje letnie: współdzielenie krótkich pobytów wypoczynkowych możliwie w górskich miejscowościach, poświęcone podjęciu na nowo wychowawczej wędrówki rocznej poprzez wycieczki, zabawy, dialogi i świadectwa, w braterskiej atmosferze, naznaczonej wspólną modlitwą i udziałem w codziennej Mszy Świętej. Są one organizowane dzięki dobrowolnej inicjatywie dorosłych zaangażowanych w prowadzenie różnych wspólnot rozsianych po całym świecie, a zarazem dobrowolnemu uczestnictwu dorosłych zainteresowanych tym wypoczynkowym doświadczeniem.
- e) Działalność charytatywna: systematyczny gest wychowujący do miłości miłosiernej, który zakłada systematyczne poświęcanie wolnego czasu, bez uszczerbku dla pracy i bez zaniedbywania obowiązków swego stanu życia, by współdzielić pojawiające się potrzeby i ubóstwo, także na prośbę lub zgłoszenie władzy kościelnej, wszędzie tam, gdzie obecny jest ruch Comunione e Liberazione.
- f) Wszelkie inne działania wychowawcze i wypoczynkowe.

ART. 7

Bez uszczerbku dla ochrony wolności religijnej, żadna osoba małoletnia albo osoba jej równorzędna, choćby osobiście bardzo pragnęła uczestniczyć, nie zostanie dopuszczona do gestów i wydarzeń, o których mowa w art. 4 i art. 5, c) i d), bez uprzedniej wyraźnej zgody jej rodziców albo opiekunów prawnych ze stosownymi deklaracjami.

ART. 8

Maksymalną uwagę należy zachować w zakresie ochrony dorosłych bezradnych podczas ich udziału w gestach, o których mowa w art. 4, 5 i 6.

Od momentu zapisania ich do udziału w jakimś współdzielonym wydarzeniu należy odpowiednio i skutecznie skoordynować działania między organizatorami danych wydarzeń a tymi, którzy mieliby w nich uczestniczyć, znajdując się w sytuacji bezradności, albo z osobami, które są za nich odpowiedzialni.

Każde zachowanie niewłaściwe powinno zostać zgłoszone zgodnie z art. 26.

ART. 9

Osoby małoletnie i osoby im równorzędne, okazjonalnie uczestniczące w zajęciach wychowawczych, duszpasterskich i/lub wypoczynkowych skierowanych do dorosłych, cieszą się najwyższym szacunkiem i szczególną uwagą.



Mimo że to na rodzicach albo opiekunach prawnych ciąży wszelka odpowiedzialność za fizyczną i moralną integralność małoletnich i osób im równorzędnych, których oni sami w owe zajęcia zaangażowali, to jednak od wszystkich dorosłych uczestników oczekuje się prawidłowego i nienagannego zachowania zgodnie z art. 16 niniejszego Regulaminu.

Każde zachowanie niewłaściwe powinno zostać zgłoszone zgodnie z art. 26.

ART. 10

Gdy chodzi o pozyskiwanie materiałów fotograficznych, audio i wideo podczas wyżej wymienionych działań oraz ich udostępnianie, Comunione e Liberazione skrupulatnie i w pełni przestrzega przepisów obowiązujących we włoskim systemie prawnym albo, w przypadkach wskazanych w art. 18, par. 2, w innych systemach państwowych.

ZAPOBIEGANIE

ART. 11

Ochrona osób małoletnich, osób im równorzędnych i dorosłych bezradnych stanowi nieodłączną część propozycji wychowawczej i formacyjnej Comunione e Liberazione. Dotyczy ona nie tylko tych, którzy angażują się w działania skierowane do tych kategorii osób, ale wszystkich członków, wezwanych z jednej strony do zachowywania nienagannego stylu życia i relacji osobistych, z drugiej zaś, do czynnego angażowania się w zapobieganie nadużyciom, w uwrażliwianie na ten problem, w szerzenie kultury naznaczonej szacunkiem i troską o najsłabszych.

Odpowiedzialni za prowadzenie działań adresowanych do małoletnich, o których mowa w art. 4 i 5, oprócz przejawiania szczerzej pasji wychowawczej, potwierdzonej także na poziomie zawodowym i powołaniowym, muszą wykazać się wyraźnym świadectwem równowagi psychicznej i dojrzałości emocjonalnej, a także szczerym poświęceniem i wiernością w podążaniu drogą Comunione e Liberazione.

Comunione e Liberazione w każdym przypadku od dorosłych zamierzających współpracować wymaga przedstawienia odpowiedniego oświadczenia o braku wyroku skazującego w przeszłości oraz toczących się postępowań sądowych w sprawie działań ze szkodą dla nieletnich, osób im równorzędnych i dorosłych bezradnych.

Duchowni lub zakonnicy powiadamiają także właściwego ordynariusza i/lub własnego przełożonego.

ART. 12

Odpowiedzialni za wspomniane wyżej środowiska, na każdym poziomie, mogą korzystać z pomocy współpracowników w stopniu odpowiednim do wielkości podjętego działania wychowawczego, biorąc pod uwagę liczbę uczestniczących w nim dzieci i zakres proponowanych za każdym razem gestów wspólnotowych.

Ocena spełnienia odpowiednich warunków współpracowników należy do poszczególnych odpowiedzialnych, którzy z dojrzałością będą podejmować każdą decyzję, skrupulatnie przestrzegając kryteriów wskazanych w art. 11, par. 2.



ART. 13

Angażowanie osób małoletnich – mających jednakże nie mniej niż 14 lat – w działalność charytatywną kierowaną do młodszych dzieci lub dorosłych bezradnych może odbywać się wyłącznie na odpowiedzialność osób dorosłych.

ART. 14

Odpowiedzialność za niewłaściwe zachowania, które pomimo starannego nadzoru ze strony odpowiedzialnych i dorosłych wystąpiłyby podczas gestów, o których mowa w art. 4, 5 i 6, w okazjonalnych relacjach z innymi podmiotami zaangażowanymi w działalność wychowawczą (personelem obiektów, kierowcami pojazdów transportowych, personelem pomocy technicznej), podlega przepisom państwowym w tym zakresie.

ART. 15

Wszystkie podmioty zaangażowane w działania, o których mowa w art. 1, w tym osoby małoletnie, o których mowa w art. 13, muszą nieustannie się doksztalać, uczestnicząc uczciwie w szkoleniach formacyjnych na poziomie diecezjalnym w celu zapobiegania i rozpoznawania nadużyć seksualnych oraz w celu dostarczenia stosownego zaświadczenia właściwym odpowiedzialnym.

ART. 16

W relacji wychowawczej wszyscy zaangażowani dorośli, o których mowa w art. 11 i następnych, winni okazywać głęboki szacunek dla wolności sumienia powierzonych im małoletnich oraz niezwykle delikatną troskę o ochronę ich własnej intymności.

Zaleca się czujność w używaniu słów, zawsze naznaczonym szacunkiem, poszukiwaniem i dowartościowywaniem wszystkiego, co piękne, szlachetne i czyste, niezależnie od wybranego kanału komunikacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem mediów społecznościowych.

Wymaga się ponadto maksymalnej dyskrecji w gestach, które nigdy nie mogą przekraczać zakresu szczerzej przyjaźni, zawsze otwarcie współdzielonej z innymi dorosłymi i z innymi obecnymi młodymi.

W tym celu należy całkowicie unikać postaw autoreferencyjnych i personalnych więzi, które mogłyby rodzić dwuznaczności i hamować zdrową dynamikę relacyjną zarówno na poziomie wychowawczym, jak i w przyjaźni między rówieśnikami.

WSKAZANIE

**KOMISJA DLA OCHRONY OSÓB MAŁOLETNIICH I DOROSŁYCH BEZRADNYCH PRZY BRACTWIE
COMUNIONE E LIBERAZIONE**

ART. 17

Ustanowiona została Komisja dla ochrony osób małoletnich i dorosłych bezradnych przy Bractwie Comunione e Liberazione (zwana dalej: „Komisja”).



Tworzy ją pięciu członków, wybieranych przez Diakonię Centralną Bractwa (zwana dalej: „Diakonia”) spośród fachowców, którzy nie pełnią żadnej funkcji w prowadzeniu Comunione e Liberazione; wysoko wykwalifikowanych w dziedzinie medycyny/psychiatrii, psychoterapii, pedagogiki, prawa i teologii pastoralnej. Koordynator wybierany jest przez członków Komisji. Zadania nałożone na poszczególnych członków na okres trzech lat są odnawialne według uznania Diakonii, na mocy umotywowanego postanowienia podjętego przed ich ustaniem.

W przypadku rezygnacji albo niemożności wypełniania powierzonego zadania, Diakonia zadba o uzupełnienie Komisji fachowcem z dziedziny, której dotyczy wakat. W nagłym przypadku nowy członek może być wyznaczony przez przewodniczącego Bractwa, a następnie zatwierdzony bądź zastąpiony kimś innym, wybranym przy okazji pierwszego zebrania Diakonii.

ART. 18

Tak ukonstytuowana Komisja wypełnia funkcje, o których mowa w poniższych artykułach, w odniesieniu do działalności duszpasterskiej Comunione e Liberazione prowadzonej we Włoszech.

Zajmie się ona, pomocniczo, w zakresie swych kompetencji, problemami, które pojawiłyby się we wspólnotach zagranicznych, z powodu braku lokalnej komisji i/lub braku i oczekiwaniu na określone procedury opublikowane przez odnośne Konferencje Episkopatu. W takich przypadkach Komisja będzie pomagać w podporządkowaniu się wskazaniom władzy kościelnej danego miejsca, gdy będą podane do wiadomości, albo będzie odpowiednio pomagać w tych sytuacjach, w których z powodu niewielkiej liczby członków wspólnoty albo z innego słusznego powodu nie ma możliwości posługiwania się specyficznymi narzędziami w danej materii.

ART. 19

Komisja spełnia następujące funkcje:

- a) przyjmuje i weryfikuje zgłoszenia nadużyć, o których mowa w art. 20;
- b) wysłuchuje i towarzyszy osobom poszkodowanym, dostarczając informacji na temat możliwości leczenia i rekonwalescencji, stosownie do czasu i sposobu wskazanych w art. 24;
- c) zgłasza przewodniczącemu Bractwa przypuszczalne nadużycia albo domniemane niewłaściwe zachowania w celu podjęcia ewentualnych działań w danej sprawie;
- d) zgłasza kompetentnej władzy kościelnej i/albo władzy cywilnej sygnały nadużycia, o których mowa w art. 20;
- e) zgłasza ewentualnie poważne i pilne sprawy władzy cywilnej w celu ochrony nieletnich.

Zachowuje ona całkowitą dyskrecję odnośnie do tego, co wchodzi w zakres jej kompetencji i zadań, w celu ochrony wizerunku i sfery prywatnej osób zaangażowanych w sprawę, również poprzez rzetelną ochronę danych osobowych.

ART. 20

Do Komisji powinny być bezzwłocznie zgłaszane sygnały o zachowaniach, o których mowa w art. 1 *Vos estis*, dokonanych w dziedzinach, o których mowa w artykułach 4, 5 i 6, przez wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu zostali w nie zaangażowani albo się o nich dowiedzieli.



Członkowie Komisji wysłuchają z wielką uwagą i serdeczną troską osoby zaangażowane w sprawę w kwestiach dotyczących jej kompetencji. W przypadku, gdyby do Komisji zwrócili się bezpośrednio małoletni, osoby im równorzędne albo dorośli bezradni, zatroszczy się ona o ich wysłuchanie, zachowując w takim przypadku dodatkową ostrożność.

Do niej należy ocena, w rozsądnym i krótkim czasie, treści kierowanych do niej zgłoszeń, pozostających w związku z działaniami, o których mowa w art. 4, 5 i 6.

Zgłoszenie powinno w każdym przypadku zawierać dane dostatecznie precyzyjne odnośnie do czasu i miejsca zdarzeń, osób zaangażowanych albo poinformowanych, a także wszystkich innych okoliczności, które mogłyby się okazać użyteczne w celu wykluczania jego oczywistej bezpodstawności.

Zgłoszenia nadużyć, które dotarły do przewodniczącego Bractwa albo do odpowiedzialnego za Comunione e Liberazione, zostaną przekazane Komisji.

Zgłoszenia nadużyć, które miały miejsce poza Włochami, zostaną przekazane przez Komisję odpowiedniej komisji danego państwa. W przypadku braku ukonstytuowania się lokalnej komisji zgłoszeniami tymi zajmie się bezpośrednio Komisja.

Komisja nie będzie przyjmować zgłoszeń anonimowych, pogłosek i donosów, za które osoba zgłaszająca nie bierze odpowiedzialności przez złożenie podpisu pod sporządzonym raportem, z wyjątkiem przypadków nieuchronnego i realnego zagrożenia dla osoby małoletniej, osoby jej równorzędnej albo dorosłego bezradnego.

W każdym przypadku, biorąc także pod uwagę powagę sprawy, Komisja może niezwłocznie wezwać zgłaszającego sprawę do skontaktowania się z ordynariuszem i/lub organem cywilnym właściwym dla danego terytorium.

ART. 21

Wobec zgłoszenia, które nie jest wyraźnie bezpodstawne, Komisja będzie zachęcać zgłaszających, aby zawiadomili o przypadku ordynariusza i/lub kompetentną władzę świecką.

Jednocześnie poinformuje odpowiedzialnego za rejon, w którym miało miejsce domniemane zachowanie, oraz przewodniczącego Bractwa, celem podjęcia środków zapobiegawczych, o których mowa w art. 23, par. 1.

Art. 22

W przypadku niechęci zgłaszających do wzięcia odpowiedzialności za zgłoszenie kompetentnym władzom, które nie jest oczywiście bezpodstawne, w ciągu piętnastu dni od otrzymania ich odmowy, racjonalnie umotywowanej i podpisanej zgodnie z wymogami, Komisja deleguje jednego ze swoich członków, aby zreferował daną sprawę kompetentnej władzy kościelnej, przedstawiając tej ostatniej wszystko, co jest w jego posiadaniu i może być przydatne w weryfikacji prawdopodobieństwa.



ART. 23

Odpowiedzialny za dany rejon, poinformowany zgodnie z art. 23, par. 2, w porozumieniu z przewodniczącym Bractwa, zadba w każdym przypadku o zapobiegawcze zawieszenie osoby, której zgłoszenie dotyczy, we wszystkich pełnionych obowiązkach aż do czasu wyjaśnienia sprawy przez kompetentną władzę, zawsze jednak z zastrzeżeniem domniemania niewinności.

Przewodniczący Bractwa, razem z Diakonią Centralną, zastrzega sobie prawo do zastosowania art. 35 i 36 Statutu Bractwa, traktujących o wydaleniu z powodu niegodnego zachowania członków.

ART. 24

Po przekazaniu zgłoszonego przypadku kompetentnej władzy Komisja, z zachowaniem absolutnego poszanowania dla osób i całkowitej dyskrecji odnośnie do faktów w danej sprawie, udziela informacji na temat możliwych sposobów opieki i leczenia, na poziomie medycznym, psychopedagogicznym i duchowym, jak również pomoc prawną.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE

ART. 25

W przypadku przestępstw, o których mowa w art. 1 *Vos estis*, popełnionych przez członków Comunione e Liberazione, wykraczających poza działania będące przedmiotem art. 4, 5 i 6, zgłoszenie przez tych, którzy się o nich dowiedzieli, musi być ewentualnie dokonane u ordynariusza miejsca właściwego dla danego terytorium i/lub u władzy cywilnej, zgodnie z przepisami prawa kanonicznego, prawa cywilnego, jednostronnymi i/lub dwustronnymi, danej sprawy.

W przypadkach, w których okazałaby się udowodniona niegodność któregoś z jego członków, Bractwo stosuje postanowienia art. 35 i 36 obowiązującego Statutu.

ART. 26

W przypadku zachowań niewłaściwych w środowiskach wychowawczych, o których mowa w art. 4, 5 i 6, osoby mające wiedzę na ten temat biorą na siebie odpowiedzialność powiadomienia odpowiedzialnych za środowiska, w których miano się ich dopuścić.

Z kolei odpowiedzialni za powyższe środowiska wychowawcze, upewniwszy się co do zarzucanych faktów, wzywają oskarżone osoby, polecając im natychmiastowe zaprzestanie zachowań, o których mowa.

Powtarzanie się zachowań niewłaściwych skutkuje zawieszeniem w celach zapobiegawczych we wszystkich obowiązkach, a w razie konieczności, definitywnym odwołaniem z nich.

ART. 27

Niniejszy Regulamin należy odpowiednio udostępnić, zamieszczając go na międzynarodowych stronach internetowych Comunione e Liberazione oraz podając do wiadomości w ogłoszeniach skierowanych do wspólnot na całym świecie. Za pomocą tych samych narzędzi należy udostępnić



dokumenty związane z niniejszym Regulaminem (formularz odpowiedniego oświadczenia – por. art. 11, par. 3 – i *Vos estis*) oraz sprecyzować sposoby kontaktu z Komisją.

ART. 28

Stosowanie niniejszego Regulaminu, w szczególności działalność Komisji, o której mowa w art. 17 i następujących, jest związane z przetwarzaniem danych osobowych przez Stowarzyszenie Bractwo Comunione e Liberazione jako administratora danych.

Przetwarzane dane osobowe obejmują dane należące do poszczególnych kategorii oraz dane odnoszące się do wyroków skazujących lub przestępstw, przy czym te ostatnie są gromadzone wyłącznie w formie oświadczenia.

Wspomniane przetwarzanie jest konieczne dla ochrony żywotnych interesów osób chronionych niniejszym Regulaminem oraz dla realizacji prawnego interesu administratora danych w celu ochrony podstawowych interesów osób małoletnich i dorosłych bezradnych w odniesieniu do zachowań i sytuacji przypisywanych osobom należącym do Bractwa lub pozostających z nim w jakimś związku, bądź niezbędne w zakresie jego działań, oraz do wdrożenia konkretnych wskazań otrzymanych w tej materii przez władze kościelne.

Jeśli to możliwe i zgodne z celami wskazanymi powyżej, powinna być wyrażona zgoda osoby, której dane dotyczą.

Przetwarzanie danych osobowych będzie odbywać się zgodnie z przepisami Rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz z obowiązującym pierwotnym i wtórnym ustawodawstwem włoskim.

ART. 29

Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 września 2023 roku.